

УДК 351.74: 342.9: 340.115
DOI <https://doi.org/10.32840/pdu.2020.1-1.12>

О. В. Крижановська

кандидат юридичних наук,
викладач кафедри адміністративної діяльності поліції
Одеського державного університету внутрішніх справ

ФОРМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ВЗАЄМОДІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З ОРГАНАМИ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВОПОРЯДКУ

У статті досліджується регулювання взаємодії органів Національної поліції з органами публічної влади, органами місцевого самоврядування та громадськими формуваннями у сфері гарантування публічної безпеки, порядку та правопорядку в цілому. Встановлено, що гарантування публічної безпеки та зміцнення конституційного правопорядку є невід'ємним правом громадян України, яке має бути розвинене й деталізовано в законодавстві з урахуванням визнання прав і свобод людини найвищою цінністю.

Особливу увагу приділено організаційним та процесуальним формам взаємодії між поліцією та органами виконавчої влади, дотримання та виконання яких спрямовані на попередження та виявлення правопорушень, а також проведення спільних заходів превентивної діяльності, оскільки потреба в безпеці є однією з базових потреб людини, а співпраця поліції та громади – найкращий спосіб її забезпечити.

Охарактеризовані особливості взаємодії Національної поліції із громадськістю у процесі забезпечення публічного порядку та визначені окремі шляхи вдосконалення діяльності органів поліції щодо забезпечення та встановлення правопорядку в державі. З'ясовано, що взаємодія державних органів, органів місцевого самоврядування та громадських об'єднань будується на основі збереження їх якісного визначення органів державного, місцевого та громадського управління, суворого дотримання їх можливостей і компетенцій, на основі чіткого «поділу повноважень» між ними.

Визначено правові засади організації, принципи й форми добровільної участі громадян України в забезпеченні правопорядку, встановлено гарантії їх правового та соціального захисту. Розкрито механізм взаємодії громадян та їх об'єднань, які беруть участь в охороні публічної безпеки й порядку, з органами Національної поліції, яка охоплює врегульовані нормами права на взаємний обмін інформацією, спільне планування та проведення відповідних правоохоронних заходів щодо координації та організації органів і підрозділів Національної поліції. Проаналізовано зміст адміністративно-правового регулювання діяльності об'єднань громадян з охорони публічної безпеки й порядку, під яким варто розуміти імперативну організаційну управлінську діяльність органів державної влади, спрямовану на суспільні відносини у сфері охорони публічної безпеки й порядку з метою їх належного впорядкування й організації.

За результатами дослідження запропоновано поєднати сили й засоби органів поліції (координаційних центрів, оперативних штабів), узгодити діяльність та співпрацю поліції з виконавчими органами влади, органами місцевого самоврядування з метою зміцнення правопорядку та ефективної реалізації правоохоронної функції держави в цілому.

Визначено, що ефективна взаємодія органів Національної поліції з іншими органами публічної влади в механізмі забезпечення правопорядку сприяє його зміцненню, а результативність діяльності і злагодженість такої взаємодії зумовлюють якісний стан правопорядку та ефективність його забезпечення.

Ключові слова: взаємодія, форми взаємодії, поліція, поліцейська діяльність, територіальні підрозділи Національної поліції, органи публічної влади, органи місцевого самоврядування, виконавча влада, громадськість, публічний порядок, публічна безпека, правопорядок.

Постановка проблеми. Концепція формування України як демократичної правової держави та орієнтир конституційно-правового розвитку передбачає побудову держави, в якій установлений міцний конституційний правопорядок і належним чином дотримані права і свободи людини. Ефективне функціонування органів публічної влади є основою встановлення, підтримки та зміцнення такого правопорядку. Як відомо, ще Ж.Ж Руссо вважав, що тільки міцна держава може забезпечити свободу своїм громадянам [1, с. 132].

Президент України Володимир Зеленський позначив цей найважливіший стратегічний орієнтир в основі роботи всіх органів публічної влади. Надалі глава держави в напрямі реалізації зазначеного вектору державно-правового розвитку підкреслив, що сучасні перетворення й випробування може здолати тільки по-справжньому суверенна та міцна держава [2].

Сучасний етап конституційно-правових перетворень України характеризується підвищеною значимістю здійснення різних державних функцій, включно із функцією забезпечення правопорядку, в реалізації якої активно задіяні органи публічної влади. Формування цілісного й такого, який ефективно функціонує, конституційно-правового механізму забезпечення правопорядку органами публічної влади можна віднести до найбільш значущих сучасних напрямів державно-правового розвитку.

Тенденції централізації й децентралізації публічної влади, зміцнення єдності її системи, реалізації конституційного принципу поділу влади істотно впливають на ефективність установлення й забезпечення правопорядку в цілому, визначаючи основні напрямки формування, розвитку й функціонування розглянутого механізму.

Конституційний принцип визнання людини, її прав і свобод є найвищою цінністю (ст. 3 Конституції), який орієнтує органи публічної влади на ефективний захист особистості, гарантування публічної безпеки та зміцнення конституційного правопорядку [3, с. 3].

Розгляд системи органів публічної влади, які беруть участь у встановленні

та забезпеченні правопорядку, передбачає звернення й до державних органів, безпосередньо не зазначених у Конституції, але наявність і функціонування яких впливає з системного аналізу реалізації положень Основного Закону. Насамперед це стосується органів виконавчої влади, водночас важливо звернути увагу на роль правоохоронних органів, які займають особливе місце в механізмі забезпечення правопорядку органами публічної влади, безпосередньо забезпечують охорону правопорядку та захист прав громадян у різних (часто екстремальних, надзвичайних) умовах: під час припинення протиправних діянь, затримання правопорушників, проведення операцій проти тероризму, забезпечення правопорядку під час організації та проведення публічних зібрань, мітингів, демонстрацій, виборчих кампаній тощо.

На тенденцію зростання загроз правопорядку та відповідних ризиків звернув увагу Міністр внутрішніх справ України А. Аваков, зазначивши, що заходи щодо зміцнення правопорядку, захисту прав і свобод громадян здійснюються в умовах наростання чинників криміногенного ризику [4].

Таким чином, сьогодні якісного становлення та ефективного забезпечення правопорядку можливо досягти шляхом консолідації зусиль державних і місцевих органів влади з активною участю громадськості, за умови дотримання власної компетенції органів місцевого самоврядування та недопущення порушення самостійності громадських формувань органами публічної влади.

Для цього, а також для досягнення загального поєднання цінностей могутньої держави і пріоритету людини, її прав та свобод в умовах зовнішніх і внутрішніх викликів, функціонування сучасного суспільства як складного ідеологічно різноманітного й багатонаціонального організму необхідно дослідити конституційно-правовий механізм забезпечення правопорядку органами публічної влади України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Взаємодія органів поліції у сфері охорони правопорядку, громадського

порядку та безпеки з іншими суб'єктами публічної влади висвітлювались у роботах таких учених-адміністративістів і практиків-правоохоронців як В. Авер'янов, О. Андрєєва, О. Бандурка, Ю. Битяк, І. Голосніченко, Є. Додін, А. Закалюк, В. Колпаков, А. Комзюк, М. Костецький, О. Кузьменко, В. Олефір, О. Остапенко, О. Передерій, В. Плішкін, В. Томін, А. Шульга, Х. Ярмакі, О. Ярмиш тощо.

Мета статті – дослідження форм реалізації взаємодії Національної поліції з органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування щодо забезпечення правопорядку, публічної безпеки та порядку в державі.

Виклад основного матеріалу. У ст. 5. Закону України «Про Національну поліцію» закріплено, що поліція у процесі своєї діяльності взаємодіє з органами правопорядку та іншими органами державної влади, а також з органами місцевого самоврядування, відповідно до закону та інших нормативно-правових актів. Відповідно до ч. 1 ст. 11 зазначеного Закону, діяльність поліції здійснюється в тісній співпраці та взаємодії з населенням, територіальними громадами та громадськими об'єднаннями на засадах партнерства і спрямована на задоволення їхніх потреб. У ч. 2 ст. 89 цього ж Закону законодавець говорить про співпрацю та взаємодію поліції із громадськістю як про необхідну умову ефективної роботи поліції: «співпраця між поліцією та громадськістю спрямована на виявлення та усунення проблем, пов'язаних із здійсненням поліцейської діяльності і сприяння застосуванню сучасних методів для підвищення результативності та ефективності такої діяльності» [5]. У цьому плані проблема взаємодії все більше зводиться до координації та узгодження, тобто вироблення спільних заходів.

Головна мета взаємодії – забезпечення єдності дій, взаємодопомоги й об'єднання зусиль для успішного вирішення спільних завдань. Водночас взаємодія і взаємна допомога повинні бути чітко узгоджені як за цілями (завданнями) дій, так і за місцем і часом проведення спільних заходів [6, с. 147].

Взаємодія державних органів, органів місцевого самоврядування та громад-

ських об'єднань будується на основі збереження їх якісного визначення органів державного, місцевого та громадського управління, суворого дотримання їх можливостей і компетенцій, на основі чіткого «поділу повноважень» між ними. Цим забезпечується ліквідація дублювання в діяльності державних і громадських організацій, поєднання можливостей державного та громадського управління, що сприяє ефективності функціонування всієї системи управління. Водночас «розподіл повноважень» не означає невтручання держави в діяльність низки структур, створених за участю населення, з охорони громадського порядку, з погляду контролю й координації їх діяльності [7, с. 302].

У процесі гарантування публічної безпеки й порядку під час проведення масових заходів Національна поліція України так чи інакше взаємодіє з низкою інших суб'єктів гарантування публічної безпеки й порядку з метою підвищення ефективності та своєчасності такої діяльності. Серед таких суб'єктів – Президент України, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, правоохоронні органи, судові органи, місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування, громадські формування з охорони публічного порядку, громадяни, громадські об'єднання тощо.

Проте наразі за відсутності спеціального нормативного акту, який би закріплював як порядок проведення масових заходів, так і гарантування публічної безпеки та порядку під час їх проведення, особливості взаємодії Національної поліції України з іншими суб'єктами гарантування публічної безпеки й порядку під час масових заходів належно не врегульовані на законодавчому рівні [8, с. 105].

Враховуючи вищенаведене, до основних напрямів взаємодії органів Національної поліції з іншими правоохоронними органами у сфері забезпечення правопорядку можна віднести такі:

– спільний аналіз динаміки злочинної діяльності, прогнозування подальших тенденцій;

– розгляд та вдосконалення практичної діяльності з виявлення, розслідування, попередження злочинних дій;

– спільна робота з виконання державних і регіональних програм щодо забезпечення громадської безпеки та правопорядку;

– використання позитивного досвіду взаємодії й координаційної діяльності правоохоронних органів;

– вивчення міжнародної практики протидії злочинності, розробка нових пропозицій у цій сфері;

– розгляд практики застосування законів, спрямованих на боротьбу зі злочинністю, внесення нових пропозицій;

– пошук нових рішень в області правового регулювання; підготовка та направлення за необхідності матеріалів із питань протидії злочинній діяльності Президенту, Верховній Раді, уряду, органам державної влади, а також органам місцевого самоврядування.

Реалізація зазначених напрямів взаємодії Національної поліції та інших правоохоронних органів у сфері забезпечення правопорядку здійснюється в певних формах.

Розрізняють процесуальну й організаційну форми їх взаємодії. **До основних процесуальних форм взаємодії можна віднести:**

1) *створення спільних слідчих груп.* Така форма забезпечує правоохоронним органам кілька варіантів методів пошуку і встановлення осіб, причетних до скоєння злочину, або тих, які вже вчинили злочин, і цим дає можливість так само швидко реагувати на інформацію про протиправні дії і приймати рішення;

2) *проведення оперативно-розшукових заходів,* серед них – опитування, наведення довідок, спостереження, оперативне впровадження та маса інших, визначених кримінально-процесуальним законодавством;

3) *повідомлення слідчому про підсумки проведення розшукових дій щодо встановлення особи, яка вчинила злочин.* Слідчий несе персональну відповідальність за результати розслідування, обмеження конституційних прав під час затримання підозрюваних та висунення обвинувачення, суворе дотримання Конституції та чинного законодавства;

4) *взаємодія слідчого,* органів дізнання із працівниками органів оперативно-роз-

шукової діяльності з метою проведення оперативно-розшукових заходів;

5) *застосування заходів,* спрямованих на гарантування безпеки учасників кримінального судочинства (захист потерпілих, свідків та інших).

До основних організаційних форм взаємодії належать такі:

– проведення координаційних нарад керівників правоохоронних органів;

– обмін інформацією з питань протидії злочинності та забезпечення правопорядку;

– проведення спільних цільових заходів для виявлення та припинення злочинів і порушень правопорядку, а також усунення причин та умов, які сприяють їх учиненню;

– проведення спільних семінарів, конференцій, курсів підвищення кваліфікації;

– видання спільних наказів, інструкцій, вказівок, підготовка інформаційних листів та інших організаційно-розпорядчих документів;

– розробка та затвердження узгоджених планів координаційної діяльності;

– підготовка спільних інформаційних листів, довідок, оглядів, випуск спільних бюлетенів (збірок) та інших видань;

– формування статистичних даних і подальше їх використання в посиленні боротьби зі злочинністю на території держави, що в комплексі підвищує якість роботи правоохоронних органів.

Якщо ж говорити про реальне втілення таких форм взаємодії поліції з іншими правоохоронними структурами у практичній діяльності, то вони використовуються нерівномірно. На практиці основними є обмін інформацією та проведення спільних заходів. Рідше створюються спільні слідчо-оперативні групи та видаються спільні накази й інструкції.

Невисокий рівень активності такої взаємодії зумовлений низкою факторів, до яких відносяться конкуренція між правоохоронними органами, недовіра та незацікавленість їх працівників у спільній роботі. Все це призводить до того, що їх дії часто не узгоджені й дублюються. Це відбувається внаслідок того, що недостатньо уваги приділяється спільній координації та організації взаємодії, яка не забезпечує

злагодженої роботи правоохоронних органів і негативно відбивається на їх результатах.

Національна поліція здійснює свою діяльність у взаємодії з іншими державними, регіональними органами та органами місцевої влади, з різними громадськими формуваннями та громадськістю.

Взаємодія органів Національної поліції та громадських об'єднань у процесі охорони громадського порядку може виявлятися в таких формах:

- спільний аналіз стану громадського порядку;

- розроблення і прийняття узгоджених планів спільних заходів з охорони громадського порядку і профілактики правопорушень;

- інструктаж та навчання членів громадських об'єднань формам і методам роботи з охорони правопорядку;

- практична організація та проведення заходів з охорони громадського порядку нарядами поліції та громадських формувань;

- надання допомоги органами поліції щодо припинення правопорушення, ліквідації наслідків стихійних лих тощо;

- забезпечення громадського порядку на адміністративних дільницях із дільничними офіцерами поліції;

- спільне патрулювання з нарядами патрульної поліції [9, с. 10].

Важливим моментом у взаємодії органів поліції із громадськими об'єднаннями є безпосереднє залучення населення в діяльність з охорони громадського порядку. Як свідчить правоохоронна практика, ґрунтуючись на підтримці населення, поліція більш успішно вирішує завдання щодо забезпечення публічного порядку та безпеки. Працівники поліції повинні активніше брати участь у діяльності з роз'яснення серед населення законів та інших правових актів із питань забезпечення правопорядку, особистої і громадської безпеки, охорони власності від протиправних посягань, інформувати про стан правопорядку на території обслуговування. Водночас громадяни та їх об'єднання можуть брати безпосередню участь у проведенні заходів з охорони громадського порядку (патрулювання тощо).

Така взаємодія може бути ефективною тільки за наявності погодження цілей та за умови об'єднання зусиль як органів поліції, так і громадських об'єднань з метою спільного вирішення завдань у справі зміцнення громадського порядку і громадської безпеки.

Зі свого боку, індивідуальна участь громадян у забезпеченні правопорядку може здійснюватися за такими напрямками:

- 1) повідомлення громадянами правоохоронних органів про відомі їм факти кримінальних, адміністративних правопорушень або подій;

- 2) ужиття заходів, які не суперечать законодавству із самозахисту своїх прав і свобод у сфері публічної безпеки й порядку;

- 3) сприяння правоохоронним органам у превентивній роботі з особами, схильними до скоєння правопорушень, у попередженні безпритульності та правопорушень серед дітей;

- 4) участь у поширенні правових знань, які сприятимуть попередженню правопорушень;

- 5) участь у громадському контролі за діяльністю органів, уповноважених здійснювати охорону публічної безпеки й порядку [10, с. 164].

Співробітники органів Національної поліції частіше повинні використовувати у своїй діяльності звернення до населення або до конкретної категорії громадян через ЗМІ, прохання про надання допомоги поліції в наведенні порядку на території, яка обслуговується. У своїх зверненнях варто вносити пропозиції з утворення громадських об'єднань із мешканців, які проживають на території, що обслуговується, для різноманітних заходів, зокрема охорони порядку в під'їзді, дворі та для охорони в нічний час особистого автотранспорту. Водночас необхідно забезпечити присутність працівника поліції для проведення вищезазначених акцій або ж повідомити номери телефонів, за якими учасники громадських об'єднань зможуть цілодобово передавати необхідну інформацію про протиправні посягання на їх права і власність.

З метою вдосконалення взаємодії громадських об'єднань, які беруть участь

в охороні публічної безпеки й порядку, з органами поліції доцільно на рівні Кабінету Міністрів України видати постанови, на рівні МВС України – накази, розробити інструкції та методичні матеріали, в яких чітко визначатимуться й розкриватимуться форми взаємодії зазначених суб'єктів.

У сучасних умовах чітко прослідковуються два види взаємодії громадян, які беруть участь у гарантуванні публічної безпеки й порядку, з органами поліції: *це взаємний обмін інформацією й виконання спільних дій з охорони публічної безпеки й порядку.*

Повертаючись до основних питань взаємодії органів поліції з іншими органами публічної влади, які діють на регіональному та місцевому рівнях, громадськостю, зауважимо, що наукою і практикою вироблені основні принципи такої взаємодії, правильна реалізація яких дозволить побудувати конструктивне співробітництво територіальних органів поліції з територіальними органами інших відомств, регіональними та муніципальними органами влади, громадськими формуваннями, об'єднуючи й погоджуючи їх зусилля для досягнення спільних інтересів, успішно долаючи протиріччя, які виникають.

Такі принципи поділяють на принципи внутрішньої взаємодії (комплексне й цільове використання сил та засобів; узгодженість та компетентність учасників; безперервність та персональна відповідальність) і принципи зовнішньої взаємодії (законність; спрямованість на досягнення позитивного результату; компетентність). Розуміючи умовність такої класифікації, необхідно підкреслити, що принципи взаємодії органів поліції з іншими органами публічної влади, громадськостю можуть як відрізнятись, так і збігатись. Водночас особливого значення набуває злагодженість взаємодії поліції з іншими правоохоронними органами, органами виконавчої влади, виборчими комісіями при забезпеченні правопорядку під час проведення масових заходів і виборчих кампаній.

Діяльність органів Національної поліції щодо забезпечення правопорядку під час підготовки та проведення масштабних масових заходів повинна носити організаційно-злагоджений характер, сконцентро-

ваний на досягненні єдиної мети у взаємодії з державними та іншими структурами. Для цього необхідне формування повноцінного поєднання сил і засобів органів поліції (координаційних центрів, оперативних штабів), здатних ефективно виконати поставлені завдання за будь-якого (зокрема й негативного) розвитку подій.

Сутність конструктивної взаємодії під час проведення таких заходів зводиться до чіткої організації співпраці, вираженої в узгодженості дій та у взаємодопомозі під час досягнення спільних цілей.

Отже, узгоджена діяльність і конструктивна співпраця поліції з виконавчими органами влади, органами місцевого самоврядування, виборчими комісіями, громадськими об'єднаннями, громадськостю під час проведення публічних маніфестацій і виборчих кампаній має особливе значення, сприяє зміцненню правопорядку та ефективній реалізації правоохоронної функції держави в цілому. Таким чином, ефективна взаємодія органів Національної поліції з іншими органами публічної влади в механізмі забезпечення правопорядку сприяє його зміцненню. Результативність діяльності та злагодженість такої взаємодії зумовлюють якісний стан правопорядку та ефективність його забезпечення в цілому.

Висновки і пропозиції. Національна поліція як орган, який забезпечує порядок і дотримання законів на території України, повинна співпрацювати та підтримувати тісні контакти з патріотично налаштованим суспільством, яке впливає на зацікавленість, підвищення престижу поліцейського та позитивну громадську думку про поліцію. Передусім це те підґрунтя, яке дозволяє працювати ефективно, та чинник суспільної довіри, без якого неможливо побудувати міцну державу.

Узагальнюючи вищевикладене, можна дійти висновку про те, що діяльність Національної поліції України здійснюється на засадах партнерства в тісній співпраці з населенням, територіальними громадами, громадськими об'єднаннями та спрямована на задоволення їхніх потреб. З метою визначення причин та умов учинення правопорушень планування службової діяльності органів і підрозділів поліції здійснюється

з урахуванням специфіки регіону та проблем територіальних громад.

Зміни в сучасному українському соціумі, в його економічній і політичній сферах закономірно впливають на процес формування нових взаємовідносин між державою, її інституціями та громадянським суспільством. Взаємодія влади й суспільства на постійній основі – передумова політичної стабільності і процвітання кожної держави, адже проблеми її розвитку неможливо розв'язати без підтримки суспільства. Співпраця спрямована на виявлення й усунення проблем, пов'язаних із провадженням поліцейської діяльності та застосуванням сучасних методів підвищення її результативності.

Список використаної літератури:

1. Руссо Ж.-Ж.. Про суспільну угоду, або Принципи політичного права / пер. із франц. та коментарі О. Хома. Київ : Port-Royal, 2001. 349 с.
2. Виступ Президента України Володимира Зеленського на загальних дебатах 74ї сесії Генеральної Асамблеї ООН 25 вересня 2019 року. Електронний ресурс. Режим доступу: <https://www.president.gov.ua/news/vistup-prezidenta-ukrayini-volodimira-zelenskogo-na-zagalnih>.
3. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 р. 254к/96-ВР із змін., внес. згідно із Законами України, та Рішення Конституційного Суду від 02.12.2019 № 11-р/2019 Електрон. дан. Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>.
4. Аваков А. Поліція – це пряме відображення нашого суспільства. 20.03.2019. Електронний ресурс. Режим доступу: <https://mvs.gov.ua/ua/news/19271>.
5. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. Електрон. дан. (1 файл). Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>.
6. Завальний М. Сутність та завдання взаємодії Національної поліції з органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування щодо забезпечення публічної безпеки та порядку. *Науковий вісник публічного та приватного права*. Випуск 3. Т. 1. 2018. С. 146–150.
7. Костюшко О. Адміністративно-правове забезпечення реалізації права громадян на участь в охороні публічної безпеки та порядку. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2017. № 1. С. 298–311.
8. Долинний А. Адміністративно-правове забезпечення Національною поліцією України публічної безпеки й порядку під час проведення масових заходів : дисертація ... канд. юрид. наук, спец. : 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право /наук. керівник О. Музичук. Київ : Відкритий міжн. ун-т розвитку людини «Україна», 2017. 198 с.
9. Взаємодія Національної поліції з органами державної влади та місцевого самоврядування, а також громадськістю під час забезпечення публічної безпеки й порядку: метод. рек. / О. Жук та ін. Київ : Національна академія внутрішніх справ, 2017. 27 с.
10. Шевченко С. Особливості взаємодії національної поліції з громадськістю у процесі забезпечення публічного порядку. *Науковий вісник публічного та приватного права*. Випуск 6. Т. 2. 2017. С. 162–166.

Kryzhanovska O. Forms of implementation of interaction of the National Police with public authorities in the field of law enforcement

The article examines the regulation of interaction between the National Police bodies with public authorities, local self-government bodies and public formations in the field of public security, law and order in general. It is established that ensuring public security and strengthening the constitutional order is an integral right of the citizens of Ukraine, which should be developed and detailed in the legislation, taking into account the recognition of human rights and freedoms of the highest value.

Particular attention is paid to organizational and procedural forms of interaction between police and executive authorities, the enforcement and enforcement of which are aimed at preventing and detecting offenses, as well as conducting joint preventive activities, since the need for security is one of the basic needs of the individual, and cooperation between police and the community Is the best way to provide it.

The peculiarities of interaction of the National Police with public in the process of ensuring public order are characterized, and certain ways of improving the activity of police bodies in securing and establishing law and order in the state are identified. It is established that

interaction of state bodies, local self-government bodies and public associations is based on maintaining their qualitative definition of state, local and public authorities, strict observance of their capabilities and competences, on the basis of a clear "division of powers" between them.

The legal foundations of the organization, principles and forms of voluntary participation of the citizens of Ukraine in the maintenance of law and order are determined, the guarantees of their legal and social protection are established. The mechanism of interaction of citizens and their associations participating in the protection of public security and order with the bodies of the National Police is disclosed, which includes regulated by the norms of law mutual exchange of information, joint planning and implementation of appropriate law enforcement measures for coordination and organization of bodies and units National Police. The content of administrative and legal regulation of activities of public associations for the protection of public security and order is analyzed, under which the imperative organizational management activity of public authorities aimed at public relations in the field of public security and order with the purpose of their proper organization and organization should be understood.

According to the results of the research, it is proposed to combine the forces and means of police bodies (coordination centers, operational headquarters), to coordinate the activities and cooperation of police with the executive authorities, local self-government bodies in order to strengthen the rule of law and the effective implementation of the law enforcement function of the state as a whole.

It is determined that the effective interaction of the bodies of the National Police with other public authorities in the mechanism of law enforcement, contributes to its strengthening, and the effectiveness and coherence of such interaction determine the quality of law and order and its security.

Key words: *interaction, forms of interaction, police, police activity, territorial units of the National Police, public authorities, local authorities, executive power, public, public order, public security, law and order.*